

НЕ ВЪРВИ МИ!

Всѣкога дохожда рано
 Дѣдо Коледа у насъ...
 Първа нѣвга ще ли стана
 Да го срещна азъ!

Дългата брада сребриста
 Влачела се по снѣга.
 Сложилъ за менъ тѣзъ маниста
 Хей тамъ на прага.

А азъ друго, друго чакахъ —
 Съ чиста свила шитъ коланъ;
 Но сега се кити така
 Съ тоя армаганъ.

Ехъ, защо си легнахъ рано
 Сбърка тоя глупавъ сънь —
 Щѣхъ да чакамъ до зарана
 Самъ-сама отвѣнь.

Скжпъ товаръ да му поема,
 Столченце да му подамъ
 И отъ коша да си взема
 Туй, кое си знамъ.

Не върви ми! Както лани
 Пакъ пропуснахъ тая ношь
 Съ тѣзи чудни армагани
 Пъленъ, пъленъ кошъ.